ఎదపలికిన వేదం

యామినీ సరస్వతి

ఆ రోజు ఉదయం నుంచి ఎదలోపల ఏదో తెలియని వేదన ఎందుకో తెలియని ఆవేదన మనసు లోలోపలి పొరల్లో ఎక్కడో దాగిన దుఃఖం – తొలకరి చినుకులకు పుడమి తల్లి గర్భాన్ని చీల్చుకుని వెలికి వచ్చే విచ్చి మొక్కలా బయల్పడాలని ప్రయత్నిస్తున్న సంధివేళ శ్రమిస్తే చెమట బిందువులు ముత్యాల సరాల్లా ముంగుర్లకి క్రింద నుదుటి భాగాన అలంకారంగా వెలసినట్లు దుఃఖానికి ప్రతీకగా వెలువడే అశ్రువులు కనుకొలకుల్లో ముత్యాల్లా వెలికి రాబోతున్నాయి

ఏమైంది యీ వేళ తనకి?

ఎందుకీ అకారణ దుఃఖచ్ఛాయలు!

పేగు తెగి క్రింద పడిపోయినంత బాధ!

మదిలో మెదలుతున్న దుఃఖ ప్రదిలి కదిలి కదిలి నదిలా సాగి వరదలా రేగి కడలిలా పొంగి పొంగి పోతున్నది ఇది తనని ముంచేస్తుందా!

అమ్మా! పుణ్యవతి తల్లినీ! బిచ్చం వెయ్యమ్మా!

అల్లంత దూరాన గేటు–

ఆ గేటు కావల రోడ్డు దానిపై గేటు అనుకుని కడుపు నింపుకోవటంకోసం పోటీపడి చేసే ఆక్రందన కడుపు పండని బాలింతరాలి ప్రార్థన!

హుం!

తనే ఓ దుఃఖ ద్వీపంలో వున్నట్టుంది యీవేళ ఇపుడు యింకొకరి ఆర్తి తీర్చే శక్తి తనలో లేదు

'మా లక్ష్మమ్మ తల్లి! దయగల తల్లి! నీ చేతి బిచ్చం పెట్టమ్మా! బాలింతను తల్లిని ఎల్లనూ బ్రతికించు తల్లో!'

గుండెల్లో ఎక్కడైనా దాగివుంటే జాలిని కదిలించి పూటనిచేసి పూరడింపు పొందే విధంగాఅర్థిస్తున్నది

ఇది పరిస్థితులు పలికించే పలుకులా! లేకపోతే అడుక్కోవటం వృత్తిగా నేర్పిన నిత్య పోరాటా! జీవనయానంలో ఎదురయ్యే ఒడుదుడుకులు నేర్పిన కఠిన కఠోర సత్యాలా!

ఆమె ఆలోచనల దారం ఊహల గాలిపటం ఆధారంగా సాగిపోతున్నది

తల్లీ! దయతలచమ్మా! బేగి బిచ్చం ఎయ్యి తల్లి!

కంఠంలో తొందర – ఆకలికి తాళలేనితనమో! మరో యిల్లు మరో యిల్లు వెతుక్కోవాలనే తొందరో!

దవ్వున నుంచుంది వేదవతి

తన బాధలతో గాధలతో యితర్లని వేధించటం ఎందుకు

చేయి తిరిగ్గా లేదు వెళ్ళిరా! అని చెబితే వెళ్ళిపోతుంది తనకి లోపలికి వెళ్ళి అన్నమో, కూరో– బియ్యమో తెచ్చి వేసేంత శాంతి ప్రశాంతి లేవు ఊరకే తమ యింటి ముందు ఎందుకు పడిగాపులు పడనివ్వాలి! ఆలస్యంచేసి చేసి ఆఖర్న వూరకే పంపితే – పైకి కాకపోయినా – మనస్సులో నయినా తిట్టుకుంటారు కొందరయితే పబ్లిగ్గనే వినుక్కుంటార్స–

లేచి నుంచున్న వేదవతి కదిలింది

పాలపొట్టతో వున్న వరిపైరు వంగినట్లు
నిండుగా పూసన వెన్న ముద్దలతో వంగిన రెమ్మలాగా
పండిగా కాసిన కాయల బరువుకు వంగిన కొమ్మలాగా ఆమెకి బరువనిపించింది నిండైన పొందుగుతో నడిచే కామధేనువులా నడిచింది

ఈ రెండు నెలలనుంచే రోజూనో – రోజు మార్చి రోజో డాక్టరు వచ్చి యింజక్షన్లు యిస్తూనే వున్నది తన క్లాస్ మేట్ – తన రహస్యాన్ని శాశ్వతంగా గుండెల్లో దాచుకునే ఆత్మీయురాలు డాక్టర్ జయంతి అయినా యీ 'బరువు ఆ 'బాధ' తప్పటం లేదు

మొగ్గ పూవై ఫలమయ్యాక కలిగే అనుభూతిని చెట్టు ఎలా దాచుకోగలదు?

తనకి ప్రకృతి ప్రసాదించిన వరాన్ని– సృష్టికి ప్రతి సృష్టి చేయగల ప్రకృతికి ప్రతికృతి స్త్రీకి దైవదత్తంగా దివ్యంగా లభించే ఏకైక అవకాశాన్ని– ఏ స్త్రీ తన నుంచి దూరం చేసుకోగలుగుతుంది!

తనో నిర్భాగ్యురాలు!

తను దౌర్భాగ్యురాలు!!

తనది అభాగ్య జన్మ!!!

సకల సంపదలూ వున్నా – అన్నీ అరచేతిలో లాగా అమరే అవకాశం వుండినా– సాంఘిక దురన్యాయం– పాతకాలపు కట్టుబాట్లు– పురుషాహంకారం చేసే వీర విహార వికృత కార్యం తనని యీ రోజు– యీ స్థితికి తెచ్చాయి

తలుపు తీసి– తలపులు ఆపి –నుంచుంది వేదవతి

అమ్మా దయగల తల్లీ!

ఆమెని చూడగానే బిచ్చగత్తె మళ్ళీ అర్థించింది

అవును! ఈ యింటి ముందు నుంచి ఏ యాచకుడూ ఖాళీ చేతులతో వెళ్లరు వెళ్లలేదు అన్నపూర్ణ– తన తల్లి పేరు సార్థకం అయింది ఈ వీధిలో అడుక్కునే ఎవరికయినా యీ నీలిరంగు మేడలో స్వచ్ఛమైన అచ్చమైన చల్లని మనస్సున్న తల్లి వుందని తెలుసు

కానీ ఆ తల్లి తన విషయంలో మాత్రం

"అమ్మా! బాలింతరాలిని బిడ్డకింత ఆముదం ఓ అంగీ బట్టో– నాకో రైకో– తలకో గుడ్డో– నడుం బిగించుకోడానికో పేలికో– లేకపోతే నువ్వు కట్టి విడిచిన చీరో – ఏదో ఒకటి

ముఖం తేటగా వుంది

నల్లని ఒత్తయిన జుత్తు సన్నని నడుము నిండైన వక్షస్థలము పచ్చని పసుపు పూసుకున్న బాలింత చిహ్నాలు

చంకలో

బంగారు వర్ణంలో పసిబిడ్డ తలకప్పేసూ చిక్కని తలకట్టు

బాబో – పాపో

ఏమిటి యీ ఎద అలజడి

ఆ చంకలో ని బాబు ముఖం యిటు తిప్పాడు

లక్క పిడతలాంటి చిన్ని నోరు పెద్ద కళ్ళు విశాలమైన నుదురు పాలుగారే బంగారు బుగ్గలు కెంపు ముక్కల్లాంటి పెదాలు మొనతేలిన గడ్డం

ఆ బాబుని చూడగానే చంద్రోదయానికి వికసించే కలువలా పౌర్ణమినాడు పోటు పొడిచే సంద్రంలా ఆమె మనస్సులో ఏదో హాయి

చూడలేననుకున్నది చూచినట్లు –పొందలే ననుకున్నది పొందినట్లు – ఏ జన్మలోనో తప్పి పోయిన వస్తువు యీ జన్మలో తనకై తను లభించినట్లు – అంతులేని ఆనందం

తదేకంగా చూసింది వేదవతి

ఆమె అలా బిడ్డను చూస్తోందే ఎక్కడ దృష్టి సోకుతుందో అన్నట్లు ఆ బిచ్చగత్తె పైరి కప్పింది బాబు పూర్తిగా పైట చెంగు చాటుకి పోలేదు పూర్ణ శశిని సగం మాత్రమే కప్పగలిగిన చిరుమేఘంలా వుంది పైట

లోపలికి రా!

బిచ్చం వేయలేనని చెప్పటానికి వెళ్లిన వేదవతి పిలిచింది

పెద్దిల్లు పెద్దింటి ఆడపడుచు ప్రేమగా చూస్తోంది కన్నతల్లిలా బిడ్డం పెడ్తుంది బట్టో పాత్రో యిస్తుంది ఆశతో వచ్చింది లోపలికి

ఏం పేరు?

లక్ష్మి!

చప్పున పెదాలపై చిరునవ్వు రాబోయి ఆగింది పూట పూటకి తిండికోసం యాతనతో యిల్లిల్లు అడుక్కుంటూ తిరిగే యీ యువతి లక్ష్మి

అవును నిజమే లక్ష్మి యిల్లిల్లూ తిరుగుతూ వుంటుంది కదా! ఒక చోట బంధిస్తే– నిలిస్తే నిలిచేదా! వుండేదా! దాస్తే నల్లనై పోతుందా

బంగారు తల్లి

ఎవరు బాబా? పాపా?

మగపిల్లాడే నమ్మాయిగారూ! పేరాశతో అంది

ఏం పేరు?

క్రిష్ణయ్య

ఎన్నెల్లు!

మూడో నెల నిండిందమ్మాయి గారూ!

కూర్చో లోపలికి వెళొస్తాను!

మా దయమ్మాయి గారూ!"

లోపలికి వెళ్లింది వేదవతి

తల్లిని అడగలేదు తన గదిలోకి వెళ్లింది ఓ మాత్రం పాతబడిన చీర, లంగా, రవిక, తువ్వాలు తీసింది బాబుకి యిచ్చేందుకు యీ యింట్లో అంతటి చిన్నారి ఏది?

ఆమె గొంతులో దుఃఖం సుళ్ళు తిరిగింది

నాభి నుంచి దుఃఖం తన్నుకొచ్చింది

అన్నీ సక్రమంగా వుంటే–

ఆ బంగారు బాబు– ఏ లోకాల్లో వున్నాడో – బ్రతికే వుంటే యిప్పటికి యీ యింట్లో వూయల లూగేది ఆనందం ఉరకలు వేసేది సంబరం ఎన్నెన్ని రకాల చొక్కాలు నగలు ఆడుకోటానికి బొమ్మలు పడుకోటానికి పరుపు వూగేందుకు వూయల

ఛ్! తనో దౌర్భాగ్యురాలు!

తన కంత అదృష్టమా!

బిచ్చగత్తె అయినా తన యీడున్న ఆ అమ్మాయి అదృష్టవంతురాలు

ఆడజన్మని సార్థకం చేసే మహత్తర మాతృత్వ భాగ్యం పొందింది

పిల్లాడిని ఒళ్లో వేసుకుని– బిచ్చమెత్తుకుని అయినా పోషిస్తోంది తనూ వుంది!

ఎందుకు! తన జన్మ నిరర్థకం! చదువుకుని.

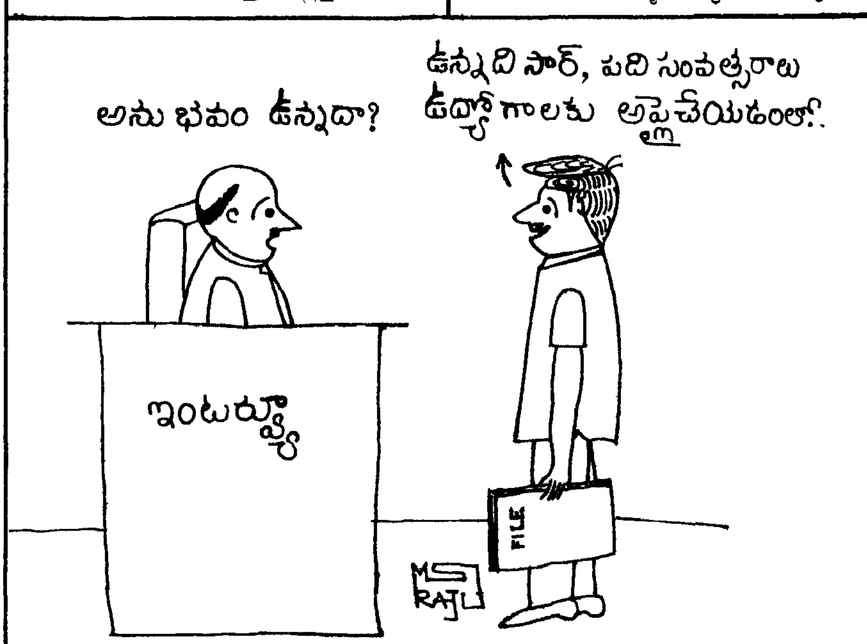

మాడరన్ ఫ్యాన్ వుంది. అల్ట్రా మాడరన్ వాతావరణంలో పెరిగి ఆఖరిక

చి' చి' అనుకోటానికే సిగ్గుగా వుంది

బయటికి నడిచింది వేదవతి

గది గడప దాటబోతూ వుండగా పొత్తి కడుపు పైభాగంలో ఏదో చల్లగా జిడ్డుగా మృదువుగా ఎండ తాపాన్ని సైతం శతలమయం చేసేట్టు చల్లగా చేత్తో తడుముకుంది

బ్రా తడిసిపోయింది చివర్లంతా చల్లగా జిగురుగా

క్షణ కాలం సిగ్గు – విభ్రమం

పదాలు తడబడ్డాయి

ఆ బిచ్చగత్తె ముఖం చూళ్లననిపించింది

అయినా మళ్లీ ఆ పసిడిబొమ్మని చూడవచ్చని గబ గబా వచ్చింది

ఖాళీ పండా బోసి నోరులా లేడిని మింగిన పులి నోరులా లెగదూడని గటుక్కుమని నోట్లో వేసుకున్న సింహంలా కొలనులో కాళ్లు కడుక్కొనేందుకు వచ్చిన పిల్లాడ్ని పొట్టన పెట్టుకున్న మొసలిలా

ఉస్సురుముంటూన్న మనస్సుని ఓదార్చుకుని గేటుదాకా వచ్చింది

అల్లంత దూరంలో ఆ బిచ్చగత్తె

'లక్ష్మీ!'

ఆమెకే వినిపించేంత గట్టిగా పిలిచింది

అన్నపూర్ణమ్మ గారు పళ్లెం నిండా అన్నం కూరలు పెట్టగానే వెళ్లిపోయింది ఆ బిచ్చగత్తె పిలుపు విని తిరిగి చూసి, వేదవతి చేసైగ వెంట వచ్చింది చప్పున

ఇంద!

తను తెచ్చినవి యిచ్చింది

'చల్లని తల్లి! మాయమ్మ ఎంత దొడ్డ మనసు! పిల్లా పాపల్తో చల్లగా వుండమ్మా!' దీవెనలాగా అంది

గుండె పగిలిపోయేంత దుఃఖం వచ్చింది వేదవతికి

మరోసారి బాబుని చూసింది

గుమ్మడి పువ్వులా, జిల్లేడు పూగుత్తిలా

ఎంతందం!

ఏ కలవాళ్లింట్లోనో జన్మ యివ్వరాదూ ఆ భగవంతుడు! తనకే కడుపు నిండని స్థితిలో వున్న యీ యువతి కడుపిలా పండించాలా? ఏమిటి భగవంతుని సంకల్పం! సృష్టి చిత్ర విచిత్రమ్మేళనం చేయటమేనా ఆయన నిత్యకృత్యం!'

బిచ్చగత్తె వెళ్ళేదాక అలాగే చూస్తూ లోపలికి వెళ్లింది వేదవతి

ఆమె బ్రాసరీ, జాకెట్ మార్చేసి, ఎవరూ చూడకుండా బాత్‌రూంలోని బకెట్‌లో పడేసింది

* * * * *

మనిషి మేల్కోటానికి అలారం కావాలి!

ఎదపలికిన వేదం

మనసు మేల్కోటానికి అనుభూతి కావాలి! అనుభవమూ కావాలి

వేకువనే పక్షులు కలకల రవం చేస్తూ లేస్తాయి ఆ కలకలారావాలతోనే జనమూ జగతీ మేల్కొంటుంది

అది నియతి

రోజూ ఉదయం ఎనిమిది దాటీ దాటక ముందే ఆ బిచ్చగత్తె లక్ష్మి ఆ వీది మొగసాల్లో వుంటుంది

ఆ తర్వాత అయిదారు నిమిషాలకి అటూ యిటూగా ఆ యింటి గేటు కిర్రు మంటుంది

మేఘగర్జనకి ఎదురు చూసే నెమలిలా – చంద్రోదయానికీ చంద్రికావర్షానికీ తపించేలా చాతకం లా ఆ కిర్రుమనే గేటు చప్పుడు కోసం తనువునంతా శ్రవణేంద్రియంగా మార్చుకుని – ఆ తర్వాత అరనిముసానికి మనసంతా కళ్ళు చేసుకుని వచ్చి ఆ పైడిబొమ్మని చూస్తుంది వేదవతి

ప్రతిరోజూ ఆ బిచ్చగత్తె వెళ్లిన తర్వాత బ్రా జాకెట్ మార్చివేయవలసిందే

లేగదూడ ముట్టె సోకీ సోకగానే జల్లున చేపే గోమాతలా ఏమిటీ వింత అనుభూతి!

పోగొట్టుకున్న శిశువుకు దక్కని స్తన్యం యిలా వరదపాలయ్యే ఏరులా పొంగి పోతూ వుండవలసిందేనా?

అర్థం కావటం లేదామెకి

రోజూ లక్ష్మికి డబ్బిస్తున్నది మంచి తిండి కోసం – బలమైన ఆహారం కోసం – బాబుకి బట్టలు కొనుక్కోమంటూ ఓ రోజు ఇరవైరూపాయలిచ్చింది

మరు రోజు పాత బట్టల గుట్టలో ఎంపిక చేసి లక్ష్మి కొని తెచ్చిన నల్ల చొక్కాలో బాబు మసి పాత్రలో మాణిక్యంలా కన్పించాడు

'ఏమే! పాతగా వుంది చొక్కా!'

'అవునమ్మా! పాత గుడ్డలమ్మే వాని దగ్గర కొన్నా!'

చివుక్కు మంది వేదవతి మనసు సిల్కు గుడ్డల్లో శోభించ వలసిన రూపం పాత గుడ్డల్లో మరుగు పడిపోవాలా! వీళ్ల అడుక్కుతినే బద్ధి పోనివ్వలేదు తను డబ్బు యిచ్చింది అయినా కొనటానికి మనసు రాలేదు– ఏం మనిషి

లక్ష్మి యీ భావన గ్రహించినట్టుగా 'అమ్మా! కొత్త చొక్కా కొనుక్కుని తొడిగినా ఎక్కడ్నో దొంగ తనం చేసిందంటారు జనం దయగా నువ్వు డబ్బులిచ్చినా అందుకే కొత్తవి కొన్లేదు అయినా కొట్టుకు పోయి బేరం చేస్తే బిచ్చగాళ్లని చూసి నవ్వుతారు నాలాటి దాన్ని చూస్తే యిగిలిస్తారు ఇంకా పోకిరి చూపులు చూస్తారు–' అంది బాధగా

'అవును! లోకరీతి లోకనీతి ఎంత బాగా చెప్పింది బియ్యే పాసైన తనే లోకానికి భయపడింది ఆస్తి అంతస్థు వున్న తనూ, తలిదండ్రులే సంఘానికి జడిశారు 'అప్పరాల్– ఓ బిచ్చగత్తె – అండా ఆపూలేని యువతి భయపడటంలో వింతేముందిలే' అనుకుంది

సరేలే! అంది పైకి

బిచ్చం తీసుకుని, దండం పెట్టి వెళ్లి పోయింది

కదులుతున్న ఆలోచనలు– రగులుతున్న ఎద– మరుగుతున్న వేదన– వేదవతిని యింట్లోకి నడిపించాయి

* * * *

లక్ష్మి!'

ఆరోజు సాయంకాలం కూడా రమ్మంటే పిల్లవాడిని ఎత్తుకుని వచ్చింది లక్ష్మి వరండాకి అటు వైపు వీధిలోకి కనిపించని చోట కూర్చున్నారిద్దరూ

లక్ష్మి ఒడిలో బాబు కుర్చీ ఒడిలో వేదవతి

'వీళ్ల నాన్న పోలికా బాబూ?'

'కాదమ్మాయి గారూ! మా పెనివిటి నల్లగా – వుంటాడు –'

లక్ష్మి కూడా ఛామన ఛాయే!

వేదవతి ఆశ్చర్యపోయింది జన్యుశాస్త్రం ఒక్కోసారి వింత వింత తీర్పులు చెబుతుందేమో!

'అమ్మాయి గారూ!'

'ఏమిటి లక్ష్మి!'

'మీకు ఎందుకింత ప్రేమ!'

ఉస్సురని నిట్టూర్చింది ఏం చెబుతుంది!లక్షాధికారి కూతురయి వుండీ తను పొందలేని భాగ్యం యీ బిచ్చగత్తె పొందిందని చెప్పుకో గలుగుతుందా!

'లక్ష్మి! ఈ బాబుని నా కిచ్చేస్తావా! నే పెంచుకుంటానే! చూడు నీ దగ్గరే వుంటే వీడూ వీడి బాబులాగా 'సుద్దులు' చెప్పుకుంటూ బతకాలి! ఊరూరా, యిల్లిల్లూ తిరిగి జీవనం గడపాలి చదువు, ఉద్యోగం, సంస్కారం, చక్కని యిల్లు, సంసారం యివేవీ వుండవు –'

'అమ్మో!' గుండెలకి హత్తుకుంది నే నివ్వను అమ్మాయిగారూ!" అంది భయం భయంగా రోజూ! మీరు ప్రేమగా యింతిస్తున్నారని నేను రావటం లేదు నా దేవుడ్ని చూసి మురిసిపోతన్నారని వచ్చి చూపించి పోతున్నా! గుళ్లోకెళ్లి దండం పెట్టుకుని అంతోటి వూర్కోక విగ్రహాన్ని ఎత్తుకెళ్దామనుకుంటే ఎల్లాగమ్మా!' అంది నిష్ఠూరంగా

'ఛ! ఛ! నాకంత దురాశ లేదే! చుక్కల్లో చంద్రుడులాగున్న యీ బాబుని చూసి ముచ్చట పడి సాక్కుని చదివించి మంచి సంస్కారం నేర్పి నా కొడుకుగా తీర్చిదిద్దాలనుకున్నాను అంతే!'

'అలా గడక్కండమ్మాయిగారూ!' కొడుక్కు పాలు కుడుపుతూ అంది

'పాలు చాల్తున్నాయటే!' చాలవంటే 'తన స్తన్యం' ధారపోస్తానన్నంత ఆవేగంతో అడిగింది

'బాబు అన్నీ తాగ లేడమ్మా! యింకా మిగిల్తే నొప్పులని నొక్కేసా! బలవంతంగా పడేస్తే అజీర్తి చేస్తదంట!' అంది

లక్ష్మిని అప్పుడు చూసింది! కామధేనువులా అన్పించింది లక్ష్మి

అలాగే బాబుని తన్మయంగా చూస్తోంటే మళ్లీ బ్రాసరీ తడిసిపోయింది

'లక్ష్మి ' నీ బాబుని ఒక్కసారిటివ్వవే!' అంది

లక్ష్మి అందించింది

మళ్లీ జన్మలో అవకాశం రాదన్నట్టుగా గుండెల కేసి హత్తుకుంది ఎద తీయని రాగం తీసినట్టు తొలిసారి మాతృత్వం పరిమళించినట్లు ఎద లోపల యమునా నది తీయని పరుగులు తీసినట్టు

ఎంత హాయి

చేజారిన వజ్రం ముక్కలు కాకుండా చిక్కినట్లు

'అమ్మాయిగారూ! మిమ్మల్ని చూస్తోంటే ఏమని పిస్తోందో చెప్పనా!'

ఉలికి పడింది

'తొలిచూలు బాలెంతరాలు మొదటిసారి బిడ్డ నెత్తుకున్నట్టున్నారు!' అంది

వేటగాడి బాణం సూటిగా వేడి గుండెల్లో నాటుకుంది

వెక్కివెక్కి ఏడ్వసాగింది వేదవతి

బిడ్డ చెక్కిళ్ళు ముద్దాడుతూ, గుండెలకేసి హత్తుకుంటూ, కర్ణుడిని చూసిన కుంతిలా శకుంతలని వీడి పోయే మేనకలా

ఎదపలికిన వేదం

లక్ష్మి గుండె కదిలింది దాని ఎదలో ప్రేమ ప్రిదిలింది అది ప్రవహించింది

'అమ్మాయిగారూ! ఈ బిడ్డని మీకే యిచ్చేదాన్ని! కానీ అమ్మాయిగారూ – నాకూ పుట్టగానే కన్ను మూసిన నా బిడ్డ పోయిన దుఃఖం నుంచి తేరుకోక ముందే దేవుడిచ్చినట్టు యీ బిడ్డ డబ్బు - మూట లాగా దొరికినాదమ్మాయిగారూ! కన్నప్రేమ కంటే పెంచిన ప్రేమ ఎక్కువయిందమ్మాయిగారూ – అందుకే – అందుకే '

ఆశ్చర్యంగా అడిగింది వేదవతి

'ఈ బాబు నీ బిడ్డ కాదూ!'

తలాడించింది అడ్డంగా 'దొరికినాడు ఈ వూరు రాక ముందు ఓ వూళ్లో ఓ నాలుగంతస్తుల మేడ నీడలో నేను ఏడుస్తా పడుంటే ఈ బిడ్డను గుడ్డల్లో చుట్టి మెత్తని తాడుతో మేడ మీది నుంచి కిందికి దించి నా రమ్మాయిగారూ! దువ్వముడేసి బిడ్డ దిగ్గానే తాడు చేదుకున్నారు –

'ఏ వూరూ? ఏ వీధి? ఏ మేడ!' ప్రాణాలన్నీ ఆ ప్రశ్నల్లో దాచి అడిగింది

'ఏవూరంటే–' చెప్పింది మెల్లిగా 'వీధి ' అదీ వివరించింది మేడ ' ఆ గుర్తు చెప్పింది

ఏ బంగారు మొలకో కనేసి కన్నబిడ్డని చెప్పుకోలేక యిలా యిడచిందనుకున్నా' పోయిన నా బిడ్డే యీ రూపంలో భగవంతుడిచ్చినాడనుకున్నా'

వేదవతి కన్నీరు మున్నీరుగా ఏడుస్తోంది

బాబుని పదే పదే ఎదకేసి హత్తుకుంటుంది

బుగ్గలు కందేలా ముద్దాడుతోంది

రహస్యం బయటికి రాబోతుంది ఆగిపోతోంది

ఆఖరికి గరళంలా కంఠంలోనే ఆగింది లక్ష్మి బాబు నెత్తుకుని వెళ్లిపోయింది శూన్య దృక్కుల్తో నుంచని పోయింది వేదవతి

* * * * *

నాన్నా! అమ్మా! ఇది నా నిర్ణయం

మీరు కాదంటే మీకు మీ బిడ్డ దక్కదు

నేను చచ్చిపోను ఎటో వెళ్లిపోతాను మీ కూతురేమయిందో మీరు ఎవరికో చెప్పుకోలేక అవమానంతో వియోగంతో కుమిలి కుమిలి పోతారు

మీకు మీ బిడ్డ ఎంతో – నాకూ నా బాబు అంతే!

పుట్టగానే బాబు చనిపోయాడన్నారు! నెలలు నిండలేదన్నారు! వికారంగా వికృతరూపంలో, అంగ విహీనంగా పుట్టాడన్నారు నుదుట కన్నుందని వెనుక తోకలా మరో కాలు మొలిచిందని, ఆరు వేళ్లని, చెప్పారు ఎక్కడో సకృత్తుగా జరిగే విపరీత సృష్టి జరిగిందన్నారు

పాప ఫలితంగా ఫలించిన పాప పాపం రూపె పొందిందన్నారు అందుకే బ్రతికినా చంపెయ్యాల్సి

నూతన యవ్వనం పొందండి ! సంతాన వంతులు కండి. చర్మ వ్యాధులనుండి విముక్తులు కండి. హస్త ప్రయోగమువలన కలుగు నరముల బలహీనత, శీఘ్ర స్కలనము, అంగము చిన్నదగుట, అవసర కాలమందు అసంతృప్తి, సంతానము లేక పోవుట, సమస్త చర్మవ్యాధులకు అద్భుత చికిత్స ! పోస్టు ద్వారా చికిత్స కలదు.

"క్యాంపులు" : ప్రతి ఆదివారం 'భీమవరం' షణ్ముఖ లాడ్జిలో ఉదయం 8 గం. నుండి సాయంత్రం 6–30 గం. వరకు. ప్రతి నెల 1 మరియు 16 తేదీలలో 'రాజమండ్రి' హోటల్ అశోకాలో కోటగుమ్మం దగ్గర మధ్యాహ్నం 12 గం. నుండి రాత్రి 9 గం. వరకు.

డా॥ డి. మార్కండేయులు

ఆయుర్వేద భిషక్, సెక్స్ & స్కిన్ స్పెషలిస్ట్,

పార్కురోడ్, గుడివాడ - 521301

ఫోన్స్ : 522 & 540

మనిషి పుట్టుక పెరుగుదలల గురించి

యండమూరి వీరేంద్రనాథ్

జన్మశాస్త్ర పరిశోధనల్ని హారర్ సస్పెన్స్‌లతో మేళవించి చేసిన మరో అపూర్వ నవలా సృష్టి

అష్టావక్ర

మొదటిభాగం వెల: 20/-

రెండవభాగం వెల: 20/-

త్వరలో! రక్తసింధూరం

యండమూరి వీరేంద్రనాథ్ తొలి డైరెక్ట్ నవల!

నవభారత్ బుక్ హౌస్ కార్ల్‌మార్క్స్‌రోడ్, విజయవాడ-2

అన్ని బుక్ స్టాల్స్‌లోనూ లభించును.

అడ్వాన్స్ పంపిన VPP లో పంపబడును.

నంత వికారపు బిడ్డ చచ్చే పుట్టింవని చెప్పారు

నేనూ గుండె రాయి చేసుకున్నాను

హ్యూమానిటీస్ చదివిన నేను హ్యూమన్ సైకాలజి తెల్సుకోలేకపోయాను నాన్నా!

మీరు నన్ను-కన్నబిడ్డను అబద్ధం చెప్పి మోసం చేస్తారని మోసగించగలరని అనుకోలేదు

నిజం చెప్పండి! మీ కన్నబిడ్డ తలమీద చెయ్యేసి ఒట్టేసి చెప్పండి

నాబాబు అంత వికృతంగా పుట్టి చనిపోయాడా?

ఆరాత్రి తల్లీని తండ్రిని నిలవేసి అడిగింది వేదవతి

పాపా! జరిగిపోయిందాన్ని గురించి ఎందుకమ్మా యీ చర్చ!'

నిజం తెల్సుకోవాలినాన్నా! పరువూ ప్రతిష్ఠల కోసం మీరు నిలువునా ఓ శిశువుని- అప్పుడే కళ్ళు తెరిచిన లేత గులాబి మొగ్గని తుంచెయ్య గలరని నమ్మలేక అడుగుతున్నాను-'

ఆయన జవాబివ్వలేదు

మోహన్‌పై వ్యామోహం నాకళ్ళు కప్పింది అతనంత అందంగా నన్ను దగా చెయ్యగలడని నేననుకోలేదు అతడి నిచత్వాన్ని అసహ్యించు కున్నాను అలాటి నీచుణ్ణి దగ్గరికి చేర్చుకోవటం యిష్టం లేక ఆ మోసగాడితో జీవితం పంచుకోవటం యిష్టంలేక అన్ని ఆధారాలున్నా కోర్టుకు లాగి, నాకన్యత్వాన్ని దంగ పరిచి నన్ను తల్లిని చేసిన నేరానికి జైలుకు పంపలేకపోయాను అక్కడా మనస్సూ పరువూ ప్రతిష్ఠ అడ్డం వచ్చాయి-

కానీ నారక్తం పంచుకుని నాకడుపు చించుకుని పుట్టిన ఆబిడ్డలో నారక్త మాంసాలున్నాయి! వాడిని నాశిక్షణలో నే శిశువుగా పెంచుకునే దాన్ని-లేదా అనాథాశ్రమానికో యిచ్చేసి కొన్నేళ్ళు గడిచాక జీవితంలో స్థిరపడ్డాక తెచ్చి పెంచుకునే దాన్ని

మీకు తెలుసు-నేనెంత మొండిదాన్నో-

ఇంత రామాయణం అయ్యాక మళ్ళీ కన్నెపిల్లలా మరో మగాణ్ణి మోసపుచ్చి అతనితో జీవితం పంచుకోలేనని అవివాహితగానే వుండిపోతాననీ ఆనాడే చెప్పాను

మీరూ అంగీకరించారు!

ఇపుడు నాబిడ్డ గురించి చెబితే- నా అంధకారం బతుకులో వెలుతురు కన్పించే మార్గం వుంది!

కొద్ది నిమిషాల నిశ్శబ్దం

మీ మేనమామ ఆరోజు ప్రసవం కాగానే చెప్పుకుంటూ పోయాడు ఆయన

పావు గంట గడిచింది

అన్నపూర్ణ ఏడుస్తున్నది ఆయనా దుఃఖి స్తున్నాడు

కానీ వారికి విరుద్ధంగా నవ్వింది వేదవతి

తనదైన బ్రతుకుమార్గాన్ని నిర్దేశించుకున్న వేదవతి

నాన్నా! అమ్మా! నాబిడ్డ బ్రతికే వున్నాడు వాడి

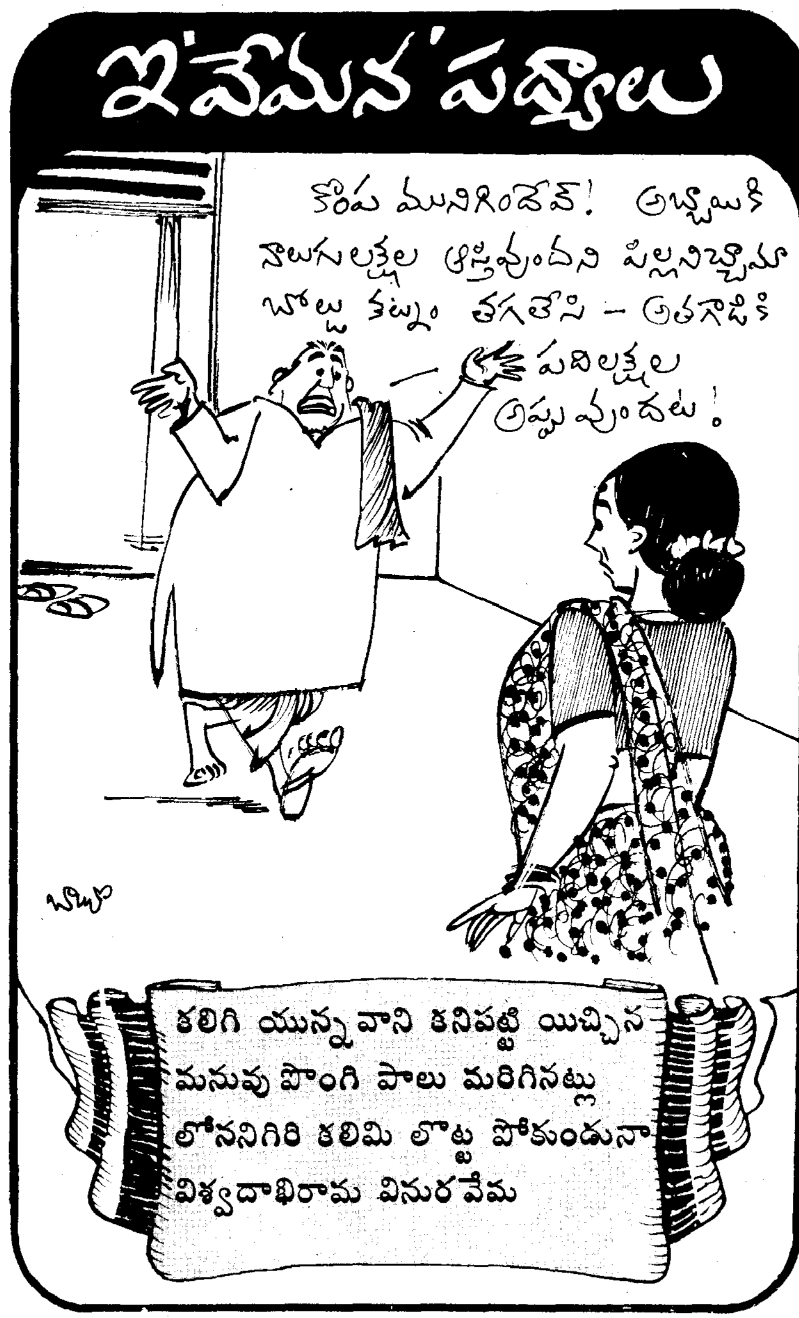

కడుపు చల్లదనం కోసం నాసర్వస్వం మిగిలినట్టే నాకడుపు చల్లగా వాడు హాయిగా వున్నాడు వాడిని నేను రేపే తెచ్చుకుంటాను ఆ జన్మరహస్యం తెలి సింది ఆ యిల్లాలికి ఎంతయినా ఎంత విచ్చగత్తె అయినా ఆమెకూడా స్త్రీ మాతృమూర్తి

ఆ బాబుని పెంపకంలాగా తెచ్చుకుంటాను

అపుడు మీ గౌరవ ప్రతిష్ఠలకి లోపం వుండదు నామాతృత్వానికి లోటుండదు. వాడికి కన్నతల్లి ప్రేమ దూరంకాదు నాన్నా! ఇది నానిర్ణయం! నావిద పలికిన వేదం! వేదానికి తిరుగులేదు అది శాసిస్తుంది మీ కన్న కూతురుగా యీ వేదవతి కూడా అర్చింపు రూపంలో శాసిస్తుంది! మనస్సుకి మించిన ధర్మశాస్త్రం లేదుకదా!

అలాగే తల్లీ! నువ్వు మాకెంతో – నీకూ నీ బిడ్డ అంతే! కూతురి నిర్ణయంతో ఏకీభవించి, రేపటి దాకా ఆగలేని ఆయన అప్పుడే లేచాడు మనవడి కోసం. □